

vijf voet breed was. Bij hoog water liep het telkens onder, en de golven schuurden er aanhoudend tegen, maar het verschaft de booten toch eene volkomen veilige ligplaats. Daarboven stapelde zich klip op klip tot hoogten van minstens 1100 voet, de toppen in nevelen gehuld en van onderen tot boven bedekt met vogels, die in de rotsspleten nestelden. Het digtst waren nog de nesten op de kanten van de rots bezet, op eene hoogte van ongeveer 50 (Eng.) el, maar de geheele lucht was door lummen en drieteenige meeuwen, die onophoudelijk krasten en schreeuwden, als bewolkt. Om het tooneel te verzachten, voerde regts eene natuurlijke brug in een klein dal, met groene mossen getooid; aan gene zijde en daarboven hing de koude, witte gletscher. Deze was aan zijn verval ongeveer zeven Eng. mijlen breed, liep dan met eene zachte helling ongeveer drie mijlen naar achteren en naar boven, werd daarop, plotseling tot een steilen, met spleten doorgroefden heuvel, die met ruwe trappen opliep. Daarop volgden twee minder gekloofde ijsmassa's, die zich op den achtergrond bij de groote ijszee van het binnenland aansloten. Van eene hooge klip aan de noordzijde had ik een heerlijk uitzigt op dezen grooten ijsceaan, die het binnenste gedeelte van Groenland geheel scheen te bedekken. Het was eene onmetelijke, golfvormige vlakte van purperkleurig ijs, digt met eilanden bezaaid, en de geheele horizon geleek, door het spelen van de zonnestralen op het kristalheldere ijs, op een prachtige ring met brillanten.

Van den gletscher stroomde meer water af dan van een der andere, die wij in het noorden gezien hadden, met uitzondering van den HUMBOLDT-gletscher en dien bij Eta. Eene stortbeek overstroomde den voet van den gletscher ter hoogte van 2 tot 5 voet, en strekte zich ver over het schotsenijs uit; eene andere, die op eene grootere hoogte een uitweg vond, stortte in watervallen van rots tot rots. Nu bloeiden bij de onderste gedeelten van den gletscher ranuncules, soorten van steenbreek, hoenderdarm en talrijke mossen en grassen. De thermometer stond in de schaduw op 38° F., in de zon op 90° F.

Het kostelijkste van het landschap was evenwel voor ons zijn rijkdom aan planten en dieren. De lumme en hare eijeren, die in Labrador voor eene groote lekkernij gehouden worden, het lepelkruid dat welig tiert op den door vogels sterk gemesten bodem, — dat alles, in onuitputtelijken overvloed, moest wel eene onwederstaanbare bekoorlijkheid hebben voor uitgehongerde en door het scorbut uitgeputte lieden.

Brandstoffen mogt ik niet geven, want onze geheele voorraad spek en vet